

duminică, 22 iunie	2 Corinteni 12, 13 Ps. 73
luni, 23 iunie	Matei 1
marți, 24 iunie	Matei 2 Psalmul 74
miercuri, 25 iunie	Matei 3
joi, 26 iunie	Matei 4 Psalmul 74
vineri, 27 iunie	Matei 5:1-16
sâmbătă, 28 iunie	Matei 5:1-17 Psalmul 75

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Teo Laze | Ildikó Trică | Andrada Popa | Alexandra Kardos
Roxana Guia | Christiana Ciochină | Andreea Cărpineanu
Dani Goagără | Fabian Timofte

Pentru sugestii sau materiale, trimite un e-mail aici:
buletin.duminical@yahoo.com

„Învăță-l pe copil calea pe care trebuie să o urmeze, și
când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”

— Prov. 22:6

Credința părinților este temelia pe care se zidește viața spirituală a copiilor. **Părinții sunt primele oglinzi prin care copiii îl descoperă pe Dumnezeu.** Nu cuvintele singure, ci viața trăită cu integritate, rugăciunea sinceră, iertarea și ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu sunt mărturii vii, care pătrund inima unui copil.

Creșterea copiilor în frica de Domnul nu înseamnă teamă omenească, ci reverență, respect și ascultare față de voia lui Dumnezeu. **Aceasta se cultivă prin exemplu personal, prin rugăciune împreună, citirea Scripturii în familie și implicarea în viața bisericii.** Un părinte credincios se roagă pentru copilul său și cu copilul său. El **nu impune cu forța, ci modelează prin dragoste și răbdare.** Într-o lume care își pierde reperele, copiii crescute în frică de Domnul vor fi lumini în întuneric.

Să ne rugăm ca **Dumnezeu să întărească părinții** în credință, să-i înțeleptească în educație și să-i binecuvânteze cu har, pentru a crește generații care îl iubesc și îl urmează pe Domnul din toată inima.

Îi mulțumim Domnului pentru **micuța Ana-Victoria Lakatos**, care astăzi este adusă înaintea Lui, pentru binecuvântare. Ne rugăm ca Ana să crească sub ocrotirea harului divin, să fie înconjurată de dragoste, și să pășească toată viața pe cărarea luminii. De asemenea, **îi mulțumim și pentru întreaga familie**, pentru credința lor vie, și pentru că și-au pus nădejdea în Domnul. El Și-a arătat puterea și bunătatea în viața micuțului Iosua, răspunzând rugăciunilor și purtându-l cu brațul Său biruitor.

■ A.K.

Programul bisericii

Luni 19:00 Tineret	Marți 18:00 Rugăciune	Joi 18:00 Studiu biblic	Duminică 09:00 & 18:00 Servicii divine
--------------------------	-----------------------------	----------------------------------	---

Vă stau la dispoziție pentru
nevoile dvs. spirituale:

PASTOR	NELU FILIP	0745 306 431
PASTOR	EUSEBIU STĂNILĂ	0722 800 691
PASTOR	NELU MOISA	0727 817 011
PASTOR	ADRIAN ȚUNEĂ	0722 240 046
PASTOR	RAUL DAMEAN	0734 539 044
PREZBITER	JANI KARDOS	0737 176 997
PREZBITER	MARIUS MAGDA	0759 021 051
PREZBITER	CIPRIAN MUNTEAN	0765 459 691
PREZBITER	LIVIU RUSU	0729 692 250
PREZBITER	ELISEI URSAN	0767 320 559

Un lucru pe care părinții mei l-au făcut bine:

închinarea în familie

Când m-am întors acasă de la facultate semestrul trecut, unul dintre primele lucruri pe care le-am făcut cu familia mea a fost să petrecem timp în Scriptură.

Așa numim noi timpul nostru devoțional în familie, care include citirea Bibliei, rugăciunea și cântatul unui cântec împreună. De obicei, facem asta seara, și a ajuns să semnifice un moment în care încetinim și ne adunăm împreună, după toate treburile și activitățile zilei. Deși durata timpului biblic din fiecare zi variază și consecvența noastră a fluctuat, acest lucru nu a redus importanța sa în viața mea.

Nu mi-am dat seama de acest lucru, decât atunci când nu am mai avut parte de acest timp de închinare în familie. În timpul unei vizite acasă de la facultate, după ce nu am luat parte la aceste devoțiunile de ceva vreme, am reușit să văd multe dintre lecțiile pe care părinții mei mă învățau prin intermediul lor.

Lecția nr. 1: Biblia este valoroasă

Angajamentul părinților mei de a petrece frecvent timp în Scriptură m-a învățat valoarea Bibliei. Au fost multe momente în care ar fi fost mai ușor pentru ei să renunțe la

aceste momente – după zile grele, în serile târzii, în timpul unei perioade aglomerate – dar alegerea părinților mei de a avea totuși devoțiuni în familie, mi-a arătat importanța de a ne face timp, pentru a ni-l petrece în Scriptură.

Pentru că părinții mei au făcut din Biblie un aspect central al vieții noastre, am putut vedea că aceasta era mai mult decât doar o carte bună. Exemplul lor m-a încurajat în mod constant să implementez studii regulate al Bibliei în viața mea.

Lecția nr. 2: Cum să structurez
devoțiunile

Modul în care părinții mei au structurat timpul biblic a influențat modul în care îmi structurez propriile devoțiuni. Tiparul citirii Cuvântului lui Dumnezeu, de a aduce cereri înaintea Lui și de a-L lăuda a fost esențial pentru a mă învăța cum să cresc în relația mea cu Hristos.

Deși aceste trei lucruri sunt necesare pentru o umblare creștină sănătoasă, am avut tendința de a le separa unele de altele. Dar părinții mei foloseau timpul biblic pentru a ne arăta că toate trei pot coexista. Exemplul lor liniștit de a include rugăciunea și lauda în studiul Bibliei, mi-a modelat propriile mele practici.

(Continuarea, în pagina 3.)

GRUPUL DE MIJLOCIRE

Grupul de mijlocire a fost creat la sfârșitul lunii noiembrie 2019 (mai exact, în 20 noiembrie 2019) la inițiativa conducerii Bisericii Pentecostale *Poarta Cerului*. Parcă îmi aduc și acum aminte de cele 6 persoane cu care a debutat grupul: eram toți curioși, unii timizi, alții cu mari așteptări, dar toți preocupați de lucrarea noului grup format. Scopul acestui grup este de a mijloci în unitate, cu căldură, credință și speranță în fața lui Hristos și a lui Dumnezeu atât pentru trupul lui Hristos din Biserica *Poarta Cerului*, cât și pentru România.

Mi-au rămas în minte câteva cuvinte ale fratelui pastor *Nelu Filip*, care s-a închinat împreună cu noi la una dintre străngeri. Acestea erau legate de însemnătatea mijlocirii, oferind exemple practice, precum mijlocirea lui Iuda pentru Beniamin în fața lui Iosif. Bineînțeles, exemplu cel mai puternic este mijlocirea Domnului Hristos în fața lui Dumnezeu, în care a mijlocit cu însăși viața Lui... oare nu la aceasta am fost chemați, să călcăm pe urmele Mântuitorului? Toți, conștienți de slăbiciunile și greșelile noastre, deseori venim să Îl rugăm pe Dumnezeu să lucreze prin dragostea, harul și atotputernicia Lui pentru vasele noastre, pentru a le împuternici, încuraja și a le alinia cu adevărul care ne face liberi și plini de bucurie.

Mijlocirea sistematică, în luni și ani de zile obosește, dacă nu este alimentată de un izvor curat de iubire și o părtașie a grupului, reală și autentică, chiar dacă suntem atât de diferiți în personalitate, stiluri de rugăciune și nivele de spiritualitate. Și nu odată am plecat în zile de vineri gri, apăsătoare și fără speranța de a vedea rezolvări, plini de bucurie, încrezători și declarând: „*Cu adevărat Dumnezeu coboară în mijlocul nostru și ascultă rugăciunea!*”; și mijlocind, chiar am fost adăpați și udați noi înșine, căci: „*Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi ud și el*” (Proverbe 11:25).

Pe lângă puterea spirituală primită din părtașia în rugăciune, îmi aduc aminte și de un caz în care un cuplu căsătorit nu putea avea copii de ani de zile.

Și în una din serile prelungite de rugăciune la care au participat mai mulți lucrători (din Biserica Pentecostală *Elim* Hunedoara, din care provin și eu, Biserica Pentecostală din Moșnița, Biserica *Casa îndurării* din Caransebeș), în urma unei rugăciuni, acestui cuplu i s-a promis că va mărturisi minunea până în luna iunie. Ca responsabil de grup, am urmărit cu atenție această profecție, și cu acordul Adriannei, scriu aceste rânduri: Da, cuplul a primit minunea exact cum s-a prevestit, și astăzi au copilășul dorit!

În cazul anumitor oameni, Dumnezeu lucrează prin minuni, în cazul altora, minunea este transformarea minții și a vieții (uneori acest proces este dureros, dar când este conștientizat, el devine plăcut și benefic), dar un lucru știm: că El lucrează, și că toate lucrurile sunt cu putință: „*Isus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: 'Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu, pentru că toate lucrurile sunt cu putință la Dumnezeu.'*” Marcu 10:27.

Îi mulțumesc fiecărei persoane din grup, care slujește după puterea care i s-a dat, și nu în ultimul rând, fratelui pastor *Eusebiu Stănilă*, care ne sprijinește și care îmi oferă suport ori de câte îl solicit.

Ca motive de rugăciune, aş propune să vă rugați ca Dumnezeu să:

- păzească fiecare membru și întreg grupul, de dezbinare, învățătură falsă, mândrie și să ne dea har, conștienți fiind de slăbiciunile și greșelile noastre;
- reverse daruri spirituale pentru a înainta în lucrare după voia Lui;
- primim înțelepciune și credință pentru a sluji cu bucurie în această lucrare;
- aducă persoanele potrivite, care simt chemarea pentru lucrarea de mijlocire, pentru a completa altarul acestei jertfe.

Seris de un lider (imperfect),

Marius Alexandru

(rubrică îngrijită de F.T.)

Le urăm „La mulți ani!”

în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

| DUMINICĂ, 22 Iunie |
Estera Hirtie
Lavinia Rusu

| LUNI, 23 Iunie |
Elisabeta Almaș
Selin Ursu
Timotei Brăescu
Valentin Farcaș

| MARȚI, 24 Iunie |
Amos Ursan
Daniel Moldovan

| JOI, 26 Iunie |
Alina Mușu
Elena Andronie
Rebeca Mărgan

| VINERI, 27 Iunie |
Aurel Miletici
Luminița Popa
Veronica Hora

| SÂMBĂTĂ, 28 Iunie |
Ada Rogojină
Estera Mihăilă
Maria Costea

„*Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului.*”
(Plângerile lui Ieremia 3:26)

(R.G.)

(Continuare din prima pagină.)

Lecția nr. 3: De ce studiem împreună

Părinții mei au studiat amândoi Biblia în mod independent, și ne-au încurajat să studiem Biblia pentru noi înșine. Deși au subliniat importanța devoțiunilor personale, ei ne-au învățat, de asemenea, să prețuim studiul Bibliei împreună cu alții. Citirea cu voce tare, discutarea, și apoi reunirea în rugăciune și laudă, reprezintă o parte importantă a umblării creștine.

Lecția nr. 4: Stăruință și pace

Au fost momente când devoțiunile în familie păreau o neplăcere și zile în care aș fi ales să sar peste ele. Dar insistența părinților mei de a avea timp pentru Biblie, l-a transformat treptat din ceva de care mă temeam, în ceva ce așteptam cu nerăbdare. Ei m-au învățat că pacea poate fi găsită în Biblie, și m-au ajutat să perseverez în a o găsi acolo. Timpul studierii Bibliei a devenit un refugiu împotriva luptelor din fiecare zi.

Nu a fost totul perfect. Au fost perioade în care am renunțat zile sau chiar săptămâni întregi la închinarea în familie. Dar atunci, părinții mei mi-au dat unul dintre cele mai importante exemple. În loc să renunțe, ei au luat-o de la capăt în mod repetat. De fiecare dată când o

luau de la capăt, perioadele de timp constant în Scriptură deveneau mai lungi, iar perioadele fără acesta se micșorau.

Acest lucru a devenit din ce în ce mai important pentru mine, pe măsură ce am devenit semi-independentă și am văzut numeroasele moduri în care falimentez în umblarea mea creștină. Părinții mei, de asemenea, falimentează, dar, în loc să „*arunce prosopul*”, ei perseverează în a se apropia mai mult de Dumnezeu și a învinge păcatul din viața lor.

Chiar dacă părinții mei nu au făcut totul perfect, mi-au oferit o expunere constantă și structurată la Biblie. Angajamentul lor de a avea timp pentru Biblie în familie a contribuit la formarea viziunii mele asupra Scripturii și chiar la modul în care tratez falimentul în a o citi. Ei nu numai că mi-au spus, dar mi-au și arătat ce valoare are Biblia și cum să o studiezi. Prin intermediul timpului de închinare, am învățat valoarea perseverenței, atât în căutarea lui Dumnezeu, cât și în lupta cu păcatul.

Datorită influenței părinților mei, prețuiesc Biblia și, datorită învățăturii lor, continui să-L caut pe Dumnezeu – chiar și atunci când este incomod sau dificil.

(Aleya Kelly, *The Gospel Coalition* - edictumdei.org)

Ce înseamnă numele copilului meu?

ANA VICTORIA Lakatos

Ana - provine din ebraicul „*channah*” - „*har, favoare, binecuvântare, îndurare*”; în sens mai larg, numele Ana înseamnă: „*Dumnezeu S-a îndurat și mi-a dat un copil*” sau: „*Dumnezeu a făcut lumii un cadou*”. În Biblie, acest nume a fost purtat de mama lui Samuel, care, steapă fiind, s-a rugat mult pentru un copil, iar Dumnezeu a ascultat-o! Drept mulțumire, Ana și-a închinat copilul Domnului, ducându-l să locuiască în Templu, încă din primii ani ai vieții.

Victoria - cuvântul latinesc pentru „*victorie*” sau „*cucerire, cuceritor*”.

Domnul să Se îndure de tine, Ana-Victoria, și să te ajute să ai o viață plină de victorii, pe toate planurile!

(A.P.)

